

Sygn. akt VI Ka 169/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Nawrocki

Sędziowie: Natalia Burandt

Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2022 r. w Elblągu

sprawy R. R., s. M. i J., ur. (...) w O.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 25 lutego 2022 r. sygn. akt II K 436/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia skazanego R. R. w całości od ponoszenia kosztów sądowych za

postępowanie odwoławcze.

Sędzia Krzysztof Korzeniewski Sędzia Marek Nawrocki Sędzia Natalia Burandt

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 169/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 25 lutego 2022 r. sygn. akt II K 436/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia polegający na pominięciu okoliczności przemawiających za zastosowaniem zasady asperacji zbliżonej do zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na wstępie wskazać należy, że kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw. Na marginesie należy także zauważyć, że co do zasady taki stan rzeczy może w wyroku łącznym nawet pogorszyć sytuację skazanego, w szczególności przy łączeniu wyroków zawierających już kary łączne, bądź kary orzeczone za ciąg przestępstw, bowiem sąd orzekający nową karę łączną nie tylko nie jest związany		

wymierzonymi w poszczególnych sprawach karami łącznymi, ale i granice nowej kary łącznej nie wyznaczają mu poprzednio orzeczone kary łączne, a wyłącznie granice te są wyznaczone wysokością kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach podlegających łączeniu.

(wyrok SA w Katowicach z dnia 28.02.2014 r. II AKa 511/13 Lex nr 1487578)

Na uwagę zasługuje też aprobowany przez Sąd orzekający pogląd, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami objętymi tym orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych, rodzaj, wielość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonany przez skazanego.

(wyrok SA w Poznaniu z dnia 29.11.2012 r. II AKa 245/12 Lex nr 1307472)

Na aprobatę zasługuje też pogląd, że orzekając karę łączną, nie

powinno się brać pod uwagę okoliczności charakteryzujących popełnione przestępstwa oraz innych zaszczości, które zostały już uwzględnione w ramach kar jednostkowych.

(wyrok SA w Krakowie z dnia 09.06.2015 r. II AKa 101/15 Prok. i Pr. – wkł.2016/2/19)

Po tych uwagach natury ogólnej stwierdzić należy, że Sąd I instancji prawidłowo uwzględnił związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy skazaniami jednostkowymi objętymi węzłem kary łącznej. Należy podkreślić, że czyny, za które został skazany R. R. skierowane były przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, a mianowicie przeciwko mieniu i przeciwko rodzinie i przestępstwa te zostały popełnione w znacznym odstępie czasu. Przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. zostały popełnione w okresie od 8.10.2010 r. do 9 grudnia 2010 r., zaś przestępstwo znęcania się nad rodziną od 2001 r. do 9 sierpnia 2017 r. Nadto w sprawie (...) Sądu Rejonowego w O. skazany został uznany winnym popełnienia aż 6 przestępstw, gdzie orzeczono wobec niego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Tym samym, w ocenie Sądu odwoławczego, brak było podstaw do przejęcia, aby rozstrzygnięcie o karze łącznej w wyroku łącznym, ukształtować na zasadzie zbliżonej do pełnej absorpcji. Zdaniem Sądu II instancji, za takim ukształtowaniem tej kary nie mógł w szczególności przemawiać znaczny upływ czasu od dat popełnionych czynów, a zwłaszcza choroba psychiczna skazanego w postaci organicznych afektywnych zaburzeń nastroju, które utrudniają skazanemu proces resocjalizacji,

<p>ułożenie właściwych relacji z pokrzywdzonymi i uregulowanie nałożonych zobowiązań. Choroba skazanego, na którą zapadł już po wydaniu prawomocnych wyroków skazujących, może mieć istotne znaczenie w kontekście możliwości aktualnego odbywania orzeczonej kary lub być przedmiotem postępowania uregulowanego przepisami rozdziału 59 Kodeksu karnego, natomiast nie może mieć decydującego wpływu na ukształtowanie kary łącznej w ramach postępowania o wydanie wyroku łącznego. W szczególności nie może ona prowadzić do wniosku, wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji, że skazany zwolniony jest z konieczności resocjalizacji. Tym samym nie sposób uznać, że Sąd I instancji wadliwie ocenił ten proces uzasadniając rozstrzygnięcie o karze.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny, gdyż Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny będący podstawą wydanego orzeczenia.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary.</p>	<p># zasadny</p>

		# częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów powszechnych, o rażącej niewspółmierności kary może być mowa tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, czyli gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż kara dotychczas wymierzona jest niewspółmierna w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować to jest zatem również w odczuciu społecznym „karą niesprawiedliwą”. (wyrok SA w Katowicach z dn. 12.02.2018 r. II AKa 503/17 Lex nr 2480859). W realiach przedmiotowej sprawy zarzut rażącej niewspółmierności kary ma charakter wtórny do zarzutu, o którym mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k.</p> <p>W tym miejscu wypada jedynie zaznaczyć, że Sąd I instancji mógł orzec karę łączną w wymiarze od 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona skazanemu kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc o 1 rok i 2 miesiące pobawienia wolności niższa od sumy kar jednostkowych, w żadnej mierze</p>		

nie może być uznana za karę rażąco niewspółmiernie surową.	
Wniosek	
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek niezasadny, gdyż wymierzona oskarżonemu kara łączna pozbawienia wolności nie jest rażąco niewspółmiernie surowa.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymano w mocy rozstrzygnięcie o karze.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Zarzuty apelacyjne były niezasadne i nie zachodziły okoliczności z art. 439 lub 440 k.p.k., a także 437 § 2 k.p.k.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Zwolniono oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację zarobkową i majątkową.

7. PODPIS